

Martis Roze

Pagāšgad, man bija burvīga iespēja praksēties Latvijā dēļ Latvijas Medicīnas Fonda (LMF) 2018. g. Studentu stipendiju. Tas viss sanāca, kad pārlūkoju "Latvieši Čikāgā" Facebook grupu, kurā Čikāgas latviešu iedzīvotāji savienojas ar viens otru. Es tur atklāju LMF skrejlapu par vasaras prakses programmu, un tūlīt gribēju vairāk uzzināt. Kopš bērnības, es uzaugu latviešu vidē un runāju latviešu valodā ar ģimeni un draugiem. Atcerējos, ka bērnības draudzene Līva Zemīte arī pavadīja vasaru šajā programmā, tāpēc daudz ar viņu runāju par viņas piedzīvojumiem, kā viņa sagatavoja šī praksei, un kā tas ietekmēja viņu karjeru ceļu. Es universitātē mācos vingrošanas un sporta zināti, un rakstīju prasot par iespējam praksēties rehabilitāciju un sporta sagatavošanu iestatījumā. Uzrakstīju un aizsūtīju pieteikumu programmas vadītājam, Dr. Kalniņam. Pēc nedēļas laika, Dr. Kalniņš atrakstīja ar labām ziņām, ka kļuvu par vienu no stipendijas saņēmējiem. Es biju tik ļoti sajūsmināts, jo man tas nozīmēja, ka es atkal atgriezīšos Latvijā uz vasaru! Dr. Kalniņš man savienoja ar savu prakses vadītājs, Dr. Valdis Andersons no ORTO klīnikas.

Savā pirmā dienā, es atbraucu pie ORTO klīnikas un iepazīnos ar vairākiem administrātoriem, ārstiem un darbiniekiem. No ārpuses, klīnikas ēka izskatījās tik glīta, un iekšpusē kārtīga. Tur satiku Dr. Andersonu pirmo reizi. Es parunāju daudz par savām mācībām un dzīves mērķiem ar viņu, un salika astoņu nedēļu prakses programmu vairākos iestatījumos. Es arī viņam pateicu, ka gribēju piedalīties Dziesmu Svētku noslēguma koncertā, un kopā sastrādājām sataisīt man prakses laika grafiku, tā lai varētu piedzīvot dziesmu svētki Latvijā pirmo reizi.

Man piedāvāja brīnišķīgas iespējas strādāt ORTO klīnikās (Sarkandaugavā un Āģenskalnā), ar fizioterapeitiem un ārstiem. Es pavadīju pirmās dienas ORTO klīnikā strādājot ar vairākiem rehabilitācijas pacientiem, daudz kuri tagad spēlē vai agrāk spēlēja sportus. Es Āģenskalnā iepazīnos ar Dr. Alla Hohlovu, ORTO klīnikas rehabilitācijas ārste, ar kuru iemācījos taisīt diagnostikas parbaudījumus pacientiem, kuri vēlēji atgriezties sportā pēc krusteniskās saites operācija. Sarkandaugavas klīnikā arī strādāju ar fizioterapeitiem, bet vairāk bija ārsts/ēna/praktikants. Es arī tiku operācijas zālē iekša, kur varēju redzēt kā Dr. Andersons taisīja vairākus ceļu operācijas. Tā bija pirmo reizi operācijas zālē manā mūža, un redzēt kā ķirurgs darbojās uz pacientiem bija tik svarīga iespēja.

Pēc dažām nedēļām strādājot ORTO klīnikās, man aizsūtīja pie Sporta Medicīna 1. klīnika kur iepazīnos ar Dr. Āris Aivars, Dinamo Rīgas galvenais ārsts. Šeit arī galvenokārt pacienti bija sportisti, kā arī Dinamo Rīgas spēlētāji. Šī klīnika bija

daudz mazāk nekā ORTO, bet vēl turēja visi tie paši standārti. Es šeit arī strādāju un iepazīnos ar fizioterapeitiem un arstiem. Man parādīja kā taisīt vairākus procedūrus, ieskaitot ķermeņa sastāva analīze, VO2 pīķa testi, triecienviļņu terapija, fonoforēze, lāzera adatu ārstēšana un kinezioloģiskā teipošana. Likās, ka katru dienu šeit man kaut ko jaunu piedāvāju darīt, strādāt, vai iemācīties. Līdz ar to, Dr. Aivars man aicināja uz Dinamo Rīga treniņu nedēļa Piņķos. Zinot cik man ļoti patīk hokeju skatīt un spēlēt, šī bija mana vismīļākā daļa no prakses programmu. Tur satiku komandas treneri un terapeiti, kā arī iepazīnos ar dažiem spēlētājiem. Pirmā dienā man deva ekskursiju pa halli un skatījos kā spēlētāji iesildās un trenējās. Nedēļas beigās bija izstādes spēli pret KHL komanda "Toros," un starp periodiem redzējām vai kādiem spēlētājiem vajadzēja medicīniska palīdzību.

Vienu nedēļu pavadīju CrossFit Rīga vingrošanas zālē, kur strādāju ar sportistiem un fiziskās sagatavošanas. Tur satiku jauno kolēģu un draugu Jēkabs Grīnbergs, kurš tagad strādā arī ORTO klīnikā. Mums atnāca hokeju, basketbolu, volejbolu, un citus spēlētājus, kurus izvingrinājām saskaņā ar viņu sportu. Jēkabs man daudz stāstīja par viņu mācību ceļu un kāpēc viņš izgudroja strādāt kā treneris. Es šeit iemācīju par funkcionāla kustība sistēma (FMS) un daudz dažādus trenēšanas metodes. Laimīgā kārtā, es arī drīkstēju šeit vingroties ja vēlējos pēc darba diena!

Man prakses beigas atnāca daudz atrāk nekā es domāju. Ar katru dienu šajā programmā es iemācījos kaut ko jaunu, vai ar kādu jaunu cilvēku iepazīnu. Gandrīz visi cilvēki ar kuriem sadarbojos bija cienīgi, atbildīgi un bija kaislīgi par to, ko viņi darīja. Esmu pārliecināts ja studenti, kuri mācās jebkurā medicīnas jomā, un grib strādāt, praksēt, un dzīvot Latvijā uz vasaru, Latvijas Medicīnas Fonda studentu stipendijas programmu būt lieliskā iespēja viņiem!

2018. g. dziesmu svētkos, piedaloties Jelgavas korī